

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2015 – Asia Leader International (Cambodia)/Komisja**(Sprawa T-462/15)**

(2015/C 320/67)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Asia Leader International (Cambodia) Co. Ltd (Tai Seng SEZ, Kambodża) (przedstawiciele: R. MacLean, solicitor i A. Bochon, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/776 z dnia 18 maja 2015 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin (Dz.U. L 122, s. 4), w zakresie w jakim dotyczy skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania; oraz
- obciążenie interwenientów kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w związku z interwencją oraz własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej w wyniku oczywistego błędu w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych, popełnionego przez Komisję w związku z wystąpieniem obchodzenia środków oraz charakterem dostępnych danych.
 - Skarżąca podnosi, że Komisja nie posiada dowodu na poparcie twierdzenia, że ramy rowerów pochodzą z Chin.
 - Skarżąca twierdzi, że przeciwnie wszystkie przedstawione przez nią dowody wskazują, że odnośne ramy rowerów pochodzą z Wietnamu.
 - Wreszcie zdaniem skarżącej Komisja nie jest upoważniona ani na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ani orzecznictwa Trybunału, aby stwierdzić po prostu, że skarżąca dokonywała przeładunku odnośnego produktu pochodzącego z Chin.

2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1225/2009 w wyniku oczywistego błędu w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych, popełnionego przez Komisję w związku z prowadzeniem działalności montażowej przez skarżącą oraz naruszeniu obowiązku staranności.
- Skarżąca twierdzi, że Komisja powinna była wykorzystać rzetelne informacje i dane przedłożone przez skarżącą przy dokonywaniu oceny jej sytuacji. Zdaniem skarżącej wykorzystanie w tym celu wskaźników dotyczących podmiotów trzecich nie jest dopuszczalne, w sytuacji gdy racjonalne i uzasadnione wyjaśnienia wynikają z rzetelnych danych.
 - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja naruszyła również obowiązek prawidłowej oceny jej kosztów produkcji klasyfikując części wykorzystywane do pierwszej sprzedaży skarżącej na rynku Unii Europejskiej jako pochodzące z Chin, mimo iż pochodziły one z Wietnamu. Działając w ten sposób Komisja miałaby również naruszyć ciążący na niej obowiązek staranności.
 - Zdaniem skarżącej Komisja nie dokonała prawidłowego obliczenia kosztów najmu i energii, błędnie stosując różne czynniki w związku z alokacją tych kosztów. Taki sam błąd w obliczeniach został popełniony przy obliczeniu przez Komisję, że w badanym okresie przedsiębiorstwo wykorzystywało 13 % swej zdolności produkcyjnej.
 - Wreszcie zdaniem skarżącej, Komisja nie uwzględniła kosztów amortyzacji aktywów trwałych, mimo iż skarżąca przedstawiła dowód, że akcjonariusz spółki został spłacony.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja nie uwzględniła należycie informacji i danych przedłożonych przez skarżącą w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń z naruszeniem art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1225/2009.
- Skarżąca twierdzi, że całkowite pominięcie przez Komisję wszystkich dodatkowych informacji przedstawionych przez skarżącą wskazuje na to, że informacje te nie zostały należycie uwzględnione.
 - Zdaniem skarżącej dodatkowe informacje i dowody przedłożone przez skarżącą w celu zakwestionowania wniosku Komisji o przeładunku pochodziły z różnych i niezależnych źródeł.
 - Wreszcie, jak twierdzi skarżąca, ponieważ Komisja nie dysponowała żadnymi dowodami czy wskazówkami, że ramy pochodziły z Chin, powinna była stwierdzić, iż dowody wskazują na pochodzenie tych części z Wietnamu.